

ФІНАНСОВА ПОЛІТИКА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

О. О. Васильєва, здобувач вищої освіти обліково-фінансового факультету,

Миколаївський національний аграрний університет

У статті розкрито проблеми фінансової політики інноваційного розвитку економіки України; запропоновано механізм формування і реалізації інноваційної стратегії підприємств; виділено передумови повноцінного функціонування механізму інноваційного розвитку.

Ключові слова: фінансова політика, інноваційний розвиток, інноваційна стратегія, механізм, фінансова стратегія, підприємство.

Постановка проблеми. Сьогодні перед Україною стоїть стратегічне завдання переходу на інноваційний тип економічного розвитку. В умовах формування інноваційної моделі розвитку збільшується значущість державної інноваційної політики, яка стає основою регулювання економіки. Головним чинником економічного зростання вітчизняних підприємств стають інновації, причому економічний ефект від їх впровадження досягається за умови системного характеру інноваційної діяльності на основі реалізації інноваційних стратегій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Розв'язання цієї проблеми ґрунтується на вкладі у розвиток інноваційної політики таких вітчизняних вчених, як О. І. Амоша, Т. Б. Альгіна, Л. Л. Антонюк, Ф. Ф. Бездудний, І. Р. Бузько, Д. Є. Висоцький, І. О. Галіця, С. М. Ілляшенко, Б. Т. Кліяненко, Б. К. Лісін, Б. А. Малицький, Л. Н. Матросова, О. Немчин, С. В. Онишко, О. П. Осика, Ю. Н. Павлючук, В. П. Соловйов.

Мета статті – визначення проблем інноваційного розвитку, обґрунтування фінансової політики та механізму інноваційної стратегії підприємств.

Виклад основного матеріалу. Інноваційний шлях розвитку пов'язаний з пошуком джерел фінансових ресурсів та підвищенням ефективності використання фінансово – кредитних важелів. Сучасна фінансова політика України у сфері забезпечення інноваційного розвитку не реалізує повною мірою взаємозалежності процесів фінансового забезпечення інноваційного розвитку, оскільки в країні не функціонує механізм ринкової конкуренції, що стимулював би підприємців фінансувати інноваційні процеси. Поглиблення теоретичних і методичних основ цієї політики є актуальною проблемою. У вітчизняній науці бракує робіт, де було б викладене системне уявлення про модернізацію економіки на основі технологічного інноваційного оновлення, а також подане обґрунтування принципів формування фінансово-інноваційної політики і механізмів її реалізації [3].

Фінансова політика повинна створити в національній економіці сприятливі передумови для розвитку необхідного інноваційного клімату і відповідного середовища. А це означає необхідність створення фінансово-кредитного механізму, який сприяв би реалізації інвестицій інноваційного характеру, забезпечував економічне зростання країни.

Важливим чинником розвитку економіки інноваційного типу є створення ефективного фінансового механізму. Сьогодні управляти інноваційним процесом – це, передусім, управляти фінансовими ресурсами і через інститути та інструменти фінансового механізму стимулювати інноваційний розвиток. Тому потреба у теоретичному обґрунтуванні і формуванні цілісного уявлення щодо фінансового механізму інноваційного розвитку є основою ефективної фінансової політики держави.

Розміщення інвестицій у високотехнологічні види діяльності є найбільш ефективним. Інноваційна орієнтованість інвестицій не тільки зводиться до заміни застарілих основних фондів новими, з її допомогою здійснюється міжгалузеве і міжсекторальний перерозподіл капіталу. Головні зміни в підприємницькій діяльності в умовах інноваційної економіки, як свідчить світова і українська практика, пов'язані з розвитком глобальних ланцюжків створення вартості, що складається з незалежних в майновому відношенні фірм. Результати дослідження інноваційного потенціалу розвитку економіки країни дозволили визначити ряд проблем [1].

На основі дослідження процесів, що відбуваються в Україні, у відповідності до інтересів держави та суб'єктів господарювання були сформульовані стратегічні та тактичні цілі фінансової політики. Стратегічні цілі передбачають створення ринкового фінансового механізму, який би стимулював суб'єктів науково-технічної та підприємницької діяльності до розробки, виготовлення і реалізації інноваційної продукції. Тактичні цілі визначають: пряме бюджетне фінансування інноваційних проектів; створення організаційно-правових засад реалізації фінансової політики забезпечення інноваційної діяльності; формування сприятливих умов для залучення фінансово-кредитного сектору до кредитування інноваційної сфери; використання позабюджетного механізму в стимулюванні підходів до здійснення інноваційної діяльності.

Дослідження взаємозв'язку фінансової та інноваційної політики дозволяє визначити, що можливості інноваційного розвитку зростають при поєднанні наявних фінансових ресурсів з можливостями технологічного та кадрового потенціалу національної економіки і окремих підприємств. Таким чином, інноваційний розвиток стає джерелом нагромадження фінансових ресурсів та модифікації їх якісних характеристик у процесі виробництва та наукових досліджень, і, відповідно, сприяє виходу суб'єкта господарювання з кінцевим продуктом на ринок інновацій [4].

Доведено, що фінансову політику щодо активізації комплексного фінансового забезпечення інноваційного розвитку слід проводити з урахуванням притаманних інноваціям класифікаційних ознак, а саме: типу

інновацій, сфер впливу, глибини і масштабності впровадження, ступеня новизни, джерела ідеї, виду новинки та способу заміщення існуючих аналогів.

Основними елементами державної фінансової політики сприяння розвитку інноваційного середовища є: створення фінансових механізмів державної підтримки інноваційної діяльності у напрямку фінансування через систему державних науково-технічних програм різного рівня та фінансування через спеціально створені фонди; організаційно-правові методи впливу держави на формування інфраструктури інноваційної сфери; створення інформаційної бази на ринку інноваційної продукції; інституційне та організаційно-правове забезпечення функціонування ефективного механізму реалізації фінансової політики держави [2].

Однією з передумов повноцінного функціонування механізму інноваційного розвитку є високий рівень професійно-освітньої підготовки населення. Рівень освіти населення – це один з тих показників, що визначають належність країни до економічно-розвинених, тому він набуває вагомого значення у формуванні нового рівня економіки й суспільства.

Висновок. Діючий нині механізм фінансової політики підприємств є недостатньо ефективним і не має належної науково-методичної основи. У ньому відсутні такі ключові складові як формування адаптивного механізму стратегії інноваційного розвитку підприємства та надійні методи забезпечення та регулювання її реалізації. Застосування системного підходу дозволяє в сучасних умовах і на положеннях теорії фінансів визначити закономірності інноваційного розвитку підприємства.

Список використаних джерел

1. Бузько І. Р. Стратегічне управління інвестиціями та інноваційна діяльність підприємства : [монографія] / І. Р. Бузько, О. В. Вартанова, Г. О. Голубенко. – Луганськ: видво СНУ ім. В. Даля, 2012. – 232 с.
2. Малицький Б. А. Стан, проблеми і перспективи інноваційного розвитку економіки України / Б. А. Малицький, А. С. Попович // Інвестиції та інновації. – 2014. – 140 с.
3. Онишко С. В. Фінансовий потенціал інноваційного розвитку економіки / С. В. Онишко // Фінанси України. – 2013. – С. 78-86.
4. Яфінович О. Б. Суттєвість та перспективи інноваційного розвитку в Україні // Розвиток трансформаційної економіки України. Наук. зб. / За ред. З. Г. Ватаманюка. – Львівський національний ун-т імені Івана Франка. – Львів, 2013. – С. 36-40.

O. Vasilieva. Financial policy support support innovation of Ukraine

The article deals with the problems of financial policy of innovative development of Ukraine; the mechanism of formation and implementation of innovative strategies of enterprises. Methodological provision of financial strategies.

Key words: fiscal policy, innovative development, innovative strategy, mechanism, financial strategy, enterprise.

Науковий керівник – асистент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет